

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Spre limpezire.

În Austria în privința politică lucrurile se împing de câtră nemții fanatici, atinși în mândria lor prin chestia îndreptării limbilor, — tot mai mult spre ascuțiri. Sfaturile ce erau puse în vedere, pentru bunăînțelegere între Cehi și Nemți, au fost zădărnice dinainte de-a se încerca macar îndărăticia germanilor le-a zădărnicit.

Are totul înfățișarea unei adunări uriașe de lume, în mijlocul căreia vrasbă mare s'a vîrit de nu se mai pot înțelege, ca la turnul babilonic, unde toți vorbesc, strigă, sbiară! Nemulțumiții bat din picioare în pământ, dau cu pumnii în mese, urlă, amenință, Doamne apără!

Dar' din mijlocul zgomotului general se ridică azi peste toate, două voci ce au răsunat de curînd: una este vocea Principelui Friedrich de Schwarzenberg, căpetenia boerimii germane din Bohemia, deputat în dieta Austriei și președinte al «liberalilor» germani bohemi.

A ținut dînsul mai sîptemăna trecută naintea alegătorilor sei din Budweis o vorbire, în care a atins și pricinile cu limbile. Și în vorbire el a apăsător mult pe aceea, că e neapărat de lipsă, *se se lărgească* în chip însemnat autonomia, neatarnarea, regatelor și a țerilor ce alcătuiesc azi Austria, și se se descentralizeze (împărtaşcă) puterile statului de azi, care a adunat toate firele și frânele la mijloc într'un singur punct. În vederea acestui lucru e de lipsă o revizuire a Constituției centraliste de azi, adecă o schimbare din fundament a felului de ocărmuire! Principele stăruie cu multă căldură se se de Boemiei dreptul seu public neatarnător, și mai departe, că tuturor naționalităților din Austria se li se de aceleași drepturi naționale și de limbă, care se dau Cehilor!

E Neamț prințul de Schwarzenberg, Neamț neaș, dar' vede și el că numai așa se poate eși la bun sfîrșit cu aranjarea acestei țeri în viitor!

Un alt Neamț, nu mai puțin bun naționalist, Dr. Schlesinger, căpetenia liberalilor centraliști germani, așadar' care a umblat tocmai pe căile de până aci de guvernare, a declarat că și el recunoaște azi lipsa neapărată de-a se trage marginile teritoriilor locuite de naționalități, și a da apoi acestora autonomie, neatarnări, naționale, în măsură cuvenită și dreaptă!

Vocile acestor doi bărbați însemnați au căzut ca bombe în mijlocul lărmuitorilor frați ai lor, cari strigă cu ochii închiși: nu vrem, nu dăm, nu ascultăm!

Foile discută viu, și se simte cum curentul celor-ce se împacă pe rînd tot mai mult cu gândul îndreptării, sperrește, se ridică de-asupra.

M. S. Impăratul însuși e cuprins de griji în fața acestei furtuni lăuntrice și ține sfat cu ministri sei.

S'e zice că Badeni, întâiul ministru, care n'are noroc se facă pace, se va retrage. Locul lui îl va lua Gautsch, care va retrage ordinațiunile despre limba cehă. Atunci vor lua Cehii fulgerele în mână și vor face ei în dietă vieața și conducerea țerii peste puțină!

Dar' spun că chiar retrăgându-se Badeni, și venind Gautsch, pe Cehi, că se nu înceapă ei bombardarea în dietă, îi vor liniști cu aceea, că se vor supune dietei spre desbatere și aducere, legi pentru îndreptarea limbilor, ca nici cei-ce azi fac atâta larmă pentru-că nu prin lege ci numai prin ordinațiuni ministeriale s'a regulat o întrebare atât de însemnată, se nu mai aibă cuvînt se facă.

Morala? Stările de lucruri de azi nu pot se mai dăinuească mult. Ele se vor schimba, la început poate nu chiar desvîrșit de bine, dar' tot spre mai bine ca acum, ear' s'alușluit odată acolo prin-

ciplul, nu va întârzia se-și arunce luminile sale și dincoace de riulețul Laita, la noi în Ungaria și Ardeal.

Trecă numai cât mai repede acest proces de ferbere, de cristalisație, în Austria.

Îndărjire mare.

Ca se se vadă cum pe aiurea, în țeri mai înaintate în cultură decât la noi, înțeleg cetățenii se sară în luptă pentru drepturile ce cred că li-se cuvin, și pentru-ca cetitorii nostri se priceapă mai bine stările furtunoase din Austria, despre cari vorbim în articolul din fruntea foii, lăsăm se urmeze pe scurt următoarele:

Germanii nemulțumiți din Bohemia, conchemaseră cu 2 sîptemăni mai nainte o mare adunare poporală la Eger, pentru a protesta contra ordinațiunilor despre îndreptarea limbii cehă. Adunarea a fost oprită. Au chemat-o a doua oară, pe Dumineca trecută. Eară li-s'a oprit. Au recurs la guvernorul din Praga, le-a respins! Atunci au hotărît se fie adunarea și fără îngăduință! Au trimis învîtări în tot jurul și în mari depărtări, și învîtările le-au scris mai mulți deputați dietali și însuși primarul orașului Eger! Guvernul a luat și el măsuri de cu vreme. A trimis și el în toată împrejurimea, prin toate comunele, înștiințări că adunarea e oprită, ear' la Eger a trimis, pentru întărirea poliției, polițiști cehi din Praga! Cu toate astea pe ziua pusă au venit Nemți potop din tot ținutul: peste 8000 s'au adunat, de gema orașul de ei! În frunte cu trei deputați, mulțimea a plecat spre casa pușcașilor, unde voiau se fie adunarea. Au aflat poarta încuiată și păzită de polițiști, gendarmi și finanți mulți. Au protestat cu voce înaltă contra forței, apoi s'au îndreptat spre casa orașului, ca protestarea lor se o dea la protocol!

S'au gândit apoi la o apucătură; se meargă în orașul vecin Waldsassen, care cade în Ba-

varia, se-și țină acolo adunarea! S'au urcat pe tren și s'au dus. Dar' și acolo, la porunca ministrului, au fost oprîți. S'au întrunit grupuri prin grădini și prin curți și s'au statuit ce se facă. Și, de însemnat, necăjiți că nu află ocrotire, demonstrații au făcut și au ridicat în loc de steaguri austriace, steaguri în colorii prusace, de ale Germaniei, și au început se cânte în loc de imnul austriac, imnul de rășboiu prusesc *Wacht am Rein!*

Spre seară au sosit napoi în Eger cu steaguri și cântând puternic. La stație li aștepta lume multă. Au plecat zgomotoși în oraș și în lungul stradelor femeile și bărbații din feres trile pline ale caselor, cântau cu mulțimea imnul german *Wacht am Rein!* Asta ca un semn că doresc alipirea la Germania!

Convoitul creștea tot mai mult; ajunsese uriaș. S'au așezat în piața mare. Au început se țină vorbiri. Poliția nu putea îngădui. A început se-i risipească cu puterea. Vîzînd pe polițiștii cehi, mulțimea a devenit și mai furioasă. S'a început o crâncenă încăerare. Polițiștii cu săbiile și puștile, mulțimea cu bătele și cu petrii, s'au atacat. De odată sunetul de trimbișă militară a isbit urechile demonstrațiilor. O companie venea cu baionetele trase, întinsă șpalir (șir lung) și înaintînd. Acum căuta unul fiecare se scape pe unde poate.

Ciasuri întregi a ținut hărțuia și lupta soldaților și polițiștilor, până au putut, așa pe la miezul nopți, restabili ordinea și liniștea în oraș.

Polițiștii din Praga au plecat în ziua următoare spe casă. La stație mulțime de Nemți 'i-a petrecut bătîndu-și joc de ei. Polițiștii le-au răspuns la asta făcîndu-și din batiste roșii, albe și albastre (coloriile naționale a cehilor), stegulețe pe care le fălăiau din fe-restrile cupeelor.

În aceeași zi, îndată după adunare, zeci de cetățeni nemți au venit și s'au arătat loviți și răniți de poliția cehă din Praga, ear' reprezentanța orașului în adunare extraordinară, a luat hotărîre de protestare contra «brutalității» poliției din Praga.

*

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Pe-al lui umăr...

Pe-al lui umăr ea-și înclină
Fruntea albă și ușoară;
Strîns cu el de subsuoară,
Se pierd dornici în grădină...

I-a șoptit se'i de-o floare:
Ea din pîru-i o desprinde.
Rușinoasă i-o întinde
Și cu mâni tremurătoare.

Brațul el și-l încovoae
Și ușor spre sine-o strînge
Pare trupu-i că se frînge
Și din mijloc se îndoae.

De vâpaea răsuflării
Se deschide a ei gură,
Sărutatul el îi fură
În ispita 'mbrățișării.

Când i-a zis încet pe nume
I-s'a dat pe veci robită,
Și atât de fericită
S'a trezit în altă lume.

El domol o depărtează,
Ca s'o vadă și mai bine.
»Spune drept, ție drag de mine?» —
Eară ea l' imbrățișează.

Și-n tufișe ciripirea
Păsăruicilor le cântă:
Când e dragostea-așa sfîntă,
E a voastră fericirea.

Nișă Popovici.

Strajă...

Când mă culc, la căpătîi
Stau de strajă ochii ței,
Și din somn când mă trezesc
Lângă mine îi zăresc.

Spune, puico, tu-i trimiți
Toate nopțile drumeți,
Ori de vină nu sînt ei
Ci-'s de vină ochii mei?

George din Moldova.

Poveste veche.

Era stingher și părăsit,
Și lumea îi părea pustie,
Cât se 'ntreba: la ce se fie
Și traiul ăsta născocit?

Odată numai i-a zîmbit
O fericire nesperată:
Când a iubit întâiași dată
Și 'ntîi când s'a crezut iubit!

Și-atuncea și-a închipuit
Că a vieții grea problemă
A rezolvat'o 'ntr'o... poemă.
Și-o clipă fost'a fericit —

Ce se mai spun? nu s'a 'mplinit
Visul atunci și nici odată!
Problema-i tot nedeslegată,
Poema însă — s'a sfîrșit!

Ion Gorun.

Spre sară...

Spre casă turmele se'ntorc
De pe câmpia verde,
Privind spre-apus, în stîmse lumi
Gîndirea mi-se perde.

Deabia mai mișcă câte-un fir;
Amurg de primăvară —
Și doine jalnice s'aud
Ca 'n vis de pe hotar.

O zîină mîndră 'n gîndu'mi trist
Strălucitor răsare,
Și sufletu'mi înduioșat
Până 'n adînc tresare.

Era un chip de ânger blînd
De-un farmec ce te 'nbată,
O mîndră stea din alte lumi
Pe-acest pămînt picată.

O strîg pe numele-i iubit,
Prin lumea adormită,
Dar' numai echo dă răspuns
Cu voce liniștită.

Țiu minte cum ploași de flori
Treceam pe-aci în pace,
Dar' mii de frunze 'n vînt nu pot
O roză a mai face.

Un blînd șoptit de-un vînt tăcut
În ierburi parfumate
Vreau se rechieme visuri dulci
Din scumpe vremi sfîrmate.

Acela timp senin de flori
E azi numai poveste,
Și câte-o umbră de prin crîngi
Pe-aci mai rătăcește.

Am schițat aci purtarea foarte îndârjită a Nemților din Bohemia în jurul adunării dela Eger, nu pentru-că am consimțit cu scopul demonstrărilor lor, care e a protesta contra *dreptății* ce se face limbii cehe, — ci ca să arătăm o pildă cu câtă lăpădare de sine, curagiu, aruncare în foc, știe să se lupte un neam ce ține cu tărie la al său, fie acel lucru al său chiar și numai în închipuirea lui un drept al lui! Cu primarul orașului în frunte, cu lumea toată să ridică val și să aruncă în luptă, și folosesc toate căile ce le pot, *ca să-și arate nemulțumirea!*

Ah, câte am putea noi ajunge, ce minuni am putea noi face cu comunele noastre cele *curat românești*, dacă același curagiu ar bate și în vinele oamenilor noștri, a primarilor și cărturarilor noștri tuturor!

Așa însă că tremură și primar și comuna întreagă de frica unui notăreșel lihnit, ori de frica unui Fodor, Beke et tutti quanti, de bunăseamă că la puțin putem nădăjdui!

Altfel de curagiu, altfel de hotărîre ne trebuie și nouă în luptele noastre naționale, de voim să ajungem mai bine!

Ear' dacă acum, când tocmai e duhul vremii și în alte părți, noi nu ne vom arăta la înălțimea timpului, vom fi oameni neînțelegetori a glasului vremii și puzura înăpoiată vom rămânea!

PACEA LUMII

În Europa pacea e susținută încă de pe-o zi pe alta, până cine știe când. Cât pentru țaria ei, pare legată cam cu așă. Turcia ar fi vatra unde mai curând ar lua doar' foc biata pace, dovadă războiul abia terminat, ear' că acum e »pace«, a e să mulțumim Turciei, care o plătește scump, ținând sub arme sute de mii de soldați.

Bulgarii, de pildă, se spune că au de gând să facă un lucru ce nu ar fi tocmai priincios păcii: să-și proclame țara, »regat« că azi e numai »principat«. Dar' Bulgaria e încă supusă Turciei și când ar face-o asta, Turcia ar trebui să-și zică și ea cuvântul său, poate cu arma 'n mână. Cum acum e atâta oaste turcească sub arme, poate că și Bulgarii își mai amină eșirea la iveală cu gândul, ori apoi îndemnați de cineva o fac, ca tocmai să zgândăre prin asta pe Turci. Principele Ferdinand, se spune, că pentru asta umblă acum pe la cele curți domnești, ca să le împace cu gândul lui și să le dobândească

învoirea. În 15/27 Iulie c. el, întors din Italia, va merge în România să facă vizita Regelui Carol I. și anume la Sinaia, unde va sta 3 zile.

*
În *Indii*, după-cum vestesc gazetele rusești, au izbucnit revoluții în mai multe puncte ale țărilor. Țerile sînt bătute în chip îngrozitor, de luni de zile, de ciură, foamete și cutremure de pământ, și pe de-asupra de stăpânire engleză. Amăriți până în sufletul lor, sermanii oameni vor să mai scuture ceva din toate astea de pe gât, și gîndesc că doar mai ușor le-ar fi a scutura stăpânirea, ear' de n'or putea-o, și în lupta lor ar peri fără noroc, cel puțin scapă și de celelalte de oate. Și s'au revoltat. Căci zice-se, slujbașii englezi se poartă foarte fără inimă față de populația și așa apăsată de soarte până la nenoroc, ear' lovit de boale și foamete, se mai simți și greul mâinii străine: îți vei ieși din răbdare chiar Indian să fie! De-aceea din acest privilegiu s'a scos ear' la iveală vorba, că India seamănă cu elefantul: blînd și bun când e luat cu buna, dar' primejdios când e năcăjit!

*
«Corespondența Politică» din Viena, publică la începutul săptămînei de față, următoarele:

«Aproape 200 Arnăuți din satul Mavrici, spriginiți de *trupe turcești*, și în frunte cu un oficer, au atacat paza sârbească dela granița la Iablovd. Păzitorii graniței sârbești au ținut pept cu arnăuții cîtva timp, apoi au cerut ajutor de trupe din casarmele vecine, și așa au reușit să alunge pe dușmani. În retragerea lor arnăuții au prădat și au dat foc postului dela Nr. 19 și 20. Incăierarea a ținut vre-o 3 ciasuri. Un gendarm sârb a fost omorît, ear' după aceea jăfuit de tot ce avea la el.

Vacanță soldaților.

Ministeriul român de războiu a luat o prea laudabilă hotărîre. *Va da, pe viitor, soldaților vacanță vara, câte 2 luni!* Începutul se face încă eștan.

Comandanții de batalioane, escadroane și baterii vor întocmi planuri numerice despre soldații cari vor trebui să fie trimiși acasă la vetrele părințești. Aceste planuri au și fost înaintate ministerului de războiu

Hotărîrea ministerială prescrie că se poată fi trimiși acasă 35 la sută și chiar 50 la sută! Nu se vor putea însă bucura de aceste vacanțe soldații osândiți pentru desertare, cei cari vor fi suferit pedepse pentru abateri grele de la disciplină sau acei cari au o purtare rea în cursul anului.

bun; el își zise în sine: «Frate-meu are nevastă și copii de îngrijit, e drept ca partea lui să fie mai mare ca a mea; trebuie se ieu din șira mea cîtiva snopi, să-și pui în taină pe a lui; el n'o să bage de seamă, și nu va putea să nu primească». Și așa făcu.

În aceeași noapte, celalalt frate se deșteptă, ca prin minune, și zise nevastei sale: «Ia ascultă nevastă, frate-meu e tînăr, el trăește singur și fără tovarășe la casă, și n'are pe nimeni să-l ajute și să-și împuțineze lucrul; nu e drept ca partea lui, să fie așa de tot mică ca și a noastră; haide să ne sculăm și să mergem să cărăm, pe nesimțite, la șira lui cîtiva snopi; el n'o să bage de seamă mîne, și astfel nu va putea să nu primească».

A doua zi, fiecare din cei doi frați, rămase încremeniți, când venind amîndoi la câmp, vîzură cele două șire eară una ca și alta; dar' nici unul, nici altul, nu putea să-și dea seamă ce se întimplase. Ei făcură astfel în mai multe nopți, una după alta; dar' deoarece fiecare ducea fratelui său tot atîția snopi, șirele de grâu rămăneau mereu egale, până când odată, într'o noapte, amîndoi frații se puseră să pîndească pentru a ghici pricina acestei taine, dar' ei se întîlniră tocmai când cărau snopi dela o șiră la alta.

Locul unde un așa gînd bun le veniseră la amîndoi, trebuia să fie un loc ales lui D-zeu, și oamenii îl binecuvîntară și-l aleseră pentru a zidi o biserică, locuința lui D-zeu.

(După Lamartine)

Două lucruri bune voește să ajungă ministeriul român prin această hotărîre: să facă frumoase crucări, trimițînd an de an aproape jumătate din trupe acasă, pe 2 luni și a doua: să dea brațe de ajutor economiei de câmp chiar atunci când mai mare e lipsa de ele.

Eată un lucru înțelept, stîrnitor de bucurie și folos, pentru care cu drept cuvînt ministerul român e felicitat de toile din Țară.

Sărmani muritori!

— 15,000 de lucrători în grevă. —

Duminea trecută s'a început în Budapesta »greva« (încetarea lucrului) alor 15,000 de oameni sâraci, ce lucrau în cele 20 de fabrici de cărămidă și țiglă de acolo. Nemulțumiți cu plata ce li-se dă, mică de tot, după-ce s'au rugat destul să li-se îmbunătățească, pentru-că roada muncii lor aduce destul venit fabricantilor ca să le poată da și lor ceva mai bine, — s'au hotărît ca toți odată să înceteze de-a mai lucra, să se pue în grevă, până li-se va face voia. Au fost în Pesta multe greve, dar' așa mare ca asta, nici una!

Fabricile au în giur barace în care locuiesc lucrătorii. A doua zi după încetarea muncii, ei trebuia să iasă din locuințe și să stea 15,000 de oameni cu familia cei mai mulți afară, sub cerul gol, să doarmă în câmp, ori unde vor putea sub bolta de stele. Și bieții nemulțumiți credeau că vor pute-o face mai multe zile, de-i va lăsa poliția. Dar' poliția nu le-a dat voe să stea aci, căci, zice, e primejdios să lași o grămadă așa mare de oameni aprinși, să stea la un loc.

Foarte mulți, ori chiar cei mai mulți între acești prigoniiți ai sorții sînt Poloni din Galici și Slovaci din Nordul Ungariei. Foile ungurești spun, că pe aceștia (pentru-că nu-s Unguri, și ca atare nici milă nu trebuie să aibă de ei), îi vor alunga spre casă pe toți. De ceialalți nu spune nimic, se vede că pe ei, Unguri fiind, primindu-i ear' în lucru, le vor îmbunătăți plata.

Greviștii au ținut Duminecă două adunări mari, de câte 3—5000 de oameni una, în care au luat hotărîre de-a nu mai lucra pe lângă plățile miserabile ce le au. «Lăsați să ne alunge acasă, zicea un vorbitor polon, *că ori unde ne-am duce, numai mai bine, dar' mai rău ca aici, nu ne poate fi!*»

Dar' abia au putut ținea greva 2 zile, și flămânzi și fără adăpost au fost siliți să reîntre la lucru.

Schimbări în Turcia.

Sângeroasele revolte ale Armenilor din Armenia-turcească, pentru a-și elupta doar' cu arma în mână oare-cari drepturi dela stăpînirea turcească, revolte des repețite și în mult sînge înecate, au mișcat în urmă și inimile reci ale diplomaților europeni, cât părîndu-li-se și lor prea mult, s'au înțeles să păsească pe lângă Împăratul Turcilor să facă dreptate Armenilor! I-au cerut anume, din privilegiul celei mai noue revoluții, să introducă anumite schimbări în partea țerii, lăsînd ca în ținuturile armene, creștine, slujbele de administrație și judecătorești, să cadă și în mâni armenesti în asemănare cu numărul locuitorilor creștini, nu numai în mâni turcești, (ca în Ungaria în ungurești). Asemenea poliția și gendarmeria se fie alcătuită și din creștini în numărul cuvenit, nu numai din Turci, cum pîn'aci era.

Asta îi cereau anul trecut nainte de războiul cu Grecia. Și se ținea atunci că Turcia, slăbită de puteri și de bani, ca să încungiure ori-ce războiu ce i-ar putea veni cumva pe cap, va face ce i-să cere de trica bătăii. A urmat războiul și a dat ea bătăe dușmanului, și ca biruitoare ușor i-ar fi acum să treacă peste ori-ce amestec din afară în trebile din lăuntru ale sale, și n'ar prea fi cine să-și mai vie nainte cu cererile.

Însă, interesant, chiar acum, guvernul Turcesc, după biruință și când mai are

sub arme 700,000 de soldați, vestește pe guvernele europene, că el s'a pus pe împlinirea cererii lor privitor la Armenia. Și spune că până acum, a făcut deja următoarele schimbări în administrarea țerii:

Pe lângă guvernatorul (ocărmitorul) turc, a numit în fiecare vilajet (ținut) câte un ajutor creștin, și tot asemenea în guvernele provinciale, districtuale și comunale, au fost numiți și creștini. Astfel în provincia Mamuretul-Aziz sînt 39 de slujbași înalți creștini, în Diar-Bekr 79, în Sivas 30, în Erzerum 45 și în Van 40, adică în toate 5 provinciile 224 de oficiali creștini. Numărul lor li-se va spori la 574, care număr răspunde apoi măsuri numerice dintre Turci și creștini.

Asemenea s'au numit creștini și la justiție, poliție, gendarmerie. În toate cinci vilajeturile s'au numit inspectori justițiar, *creștini și musulmani în număr deopotrivă*; s'a întocmit de nou pretutindenea poliția și gendarmeria, numindu-se și polițiști creștini. Din 1457 gendarmi creștini căți ar trebui să fie, a numit până acum 611.

Știrile acestea pot să fie adevărate și atunci nu mai poate fi om cuminte care să nu vadă, că în Turcia cea »păgână« încep să meargă, pentru popoarele supuse, lucrurile mai bine ca în Ungaria cea »creștină«. Turcii par a deveni în moravuri tot mai creștini, pe când Ungurii împing la noi lucrurile, prin purtarea lor și chiar prin legi, ca cele politice bisericesti, spre păgânie.

Turcii s'au purtat, în vreme de războiu când nu se prea cruță dușman pe dușman, foarte blînd și omenește cu prinșonerii greci, hrînindu-i și scutindu-i: la noi în vreme de pace ne împușcă și chinue, dacă numai li-să dă privilegiu cât de cât! Ce-ar fi de-ar fi războiu!

În Turcia se dă azi popoarelor creștine tot mai mult drept de a-și avea școala și biserica lor națională, adică *li-să dă aceea-ce nu aveau*: la noi ni-să închid tot mai mult școlile, ni-să scurtă tot mai mult dreptul limbii în treburi bisericesti și școlare: *adecă ni-să ia ce avem deja!*

Fie apoi că Turcii fac schimbările spre mai bine, pentru-ca se placă Europei și guvernele europene să fie îmlănzite prin asta, ca la rîndul lor să nu-i prea facă opoziție când va zice că nu mai dă Greciei înapoi Tesalia, fie că și altceva vînează prin împlinirea cererii privitor la Armenia, — pentru poveste rămîne aceeași încheierea: în Turcia pentru popoarele supuse lucrurile *înaintează spre bine*, la noi *dela bine spre rău!*

Face aceasta onoare guvernelor ungurești și sînt acești ocărmitori vrednici ca noi să-și cruțăm și să nu ne încordăm toate puterile la muncă, întru a face să se schimbe și la noi stările de lucruri?

Călușerii noștri.

Am reprodus din toate foile părerile ce ele și-au dat asupra sîrbărilor arangeate la Orăștie în jurul Adunării generale de teatru la Rusalii. S'a vîzut din acelea, că toate foile s'au intrunit în părerea, că cea mai frumoasă parte a tuturor sîrbărilor a fost petrecerea poporală, »Nedeea«, din ziua a doua, și că floarea acestei petreceri au fost »Călușerii« noștri cei voinici din Orăștie, Romos și Beriuu, cari au venit să arate și oaspeților ce n'ar fi vîzut încă, ce sînt Călușerii români și cum joacă ei! Multe laude s'au revărsat asupra lor, și vrednici au fost ei de aceste laude. Ear noi în cele următoare îi lăsăm să urmeze azi cu numele toți mândri flăcai care și-au atras și lor și și nouă prin ei, acele laude. Eată care au fost:

Pe-albastru 'ntins, senin, sînt mii
De stele risipite,
Dar' cea mai mîndră-a dispărut
Privirii-'mi obosite.

*
Ținut-ai la ureche tu
O scoică vreodată?
Auzi un son: e doru-i trist
De marea 'ndepărtată.

Așa un cânt duios în pept
Neconținut mai spune,
De-amor și bine, până când
Ori-ce lucit ne-apune..

Traian.

Legenda Ierusalimului.

Ascultați legenda Ierusalimului, ce vreau să spun ca s'o înțeleagă toți și toate.

Ierusalimul era odată și odată, un câmp de lucrat. Doi frați aveau în stăpînire petecul de pământ unde e astăzi templul (biserica Ierusalimului). Unul din ești doi frați, era însurat de mult și avea copii; celalalt trăia singur. Ei munceau împreună câmpul pe care îl moșteniseră dela mama lor, și pe când câmpul vecinilor rămânea fără spor, al lor, binecuvîntat de Dumnezeu, producea însutit grâu de cât sămînau. Când veni timpul secerișului, cei doi frați legară snopi și făcură două șire egale de grâu și le lăsară pe câmp. În timpul nopții, unuia din cei doi frați, celui care nu era însurat, îi veni în minte un gînd

Din **Orăștie** Vătav: Ion Romosan, ear' Călușeri junii: I. Bințintan, Ad. Mihăilă, Vas. Cugerean, I. Suluți, I. Căroi, Ad. Părvan, Ilie Drăgici, Gh. Măniut, I. Popovici, N. Buduran, A. Văidean, N. Oprea, I. Silian, G. Gelmărean, I. Popa, I. Romosan, I. Oancea, I. Dobringăr.

Din **Beriu** următorii: Vătav: Samoilă Popa, ear' Călușeri junii: Samoilă Tomuța, Avram Bâldea, Samoilă Stefanie, Ioan Bărboiu, Samoilă Stefanie-Deorosin, Ioan Ilie, Ioan Popa, Ioan Avrămuț, Samoilă Avrămuț și Samoilă Bărboiu.

Din **Romos**: Vătav: Ioan Dubleş, ear' Călușeri junii: Adam Basarabă, Vasile Jula, Ioan Teban, Vasile Măriuț, Vasile Lămănariu, Adam Stăncioiu, Vasile Muntean și Vasile Căstăian.

CORESPONDENȚĂ

O întrebare d-lui Beke.

Geoagiu, Iulie 1897.

Dle Redactor,

Dă-mi voe să pun, prin foaia D-voastră, o mică întrebare fislogăbirului nostru, d-lui Beke dela Geoagiu, puil neajutorat luat sub aripile sale ocrotitoare de dl vicșpan și de cei din jurul seu dela comitat.

În congregația dela 30 Martie, precum ați scris d-voastră în „Revista Orăștiei” dela 3 April n. când Românii scărmanau scandalosul act de alegere de notar la Poiana, de-l treceau pe Beke sudorile, acest fislogăbiru, așa dar *capul unui cerc administrativ întreg, reprezentantul statului în acest cerc*, a declarat în plinul congregației, că nu e drept c'ar fi bătut pe om, ci numai l'a... amenințat cu degetul!

Cercetarea introdusă în cauză, a scos însă la iveală altceva: omul bătut, a spus c'a fost bătut, numai nu acum la alegerea protestată, ci de cealaltă dată... Intoarce asta s'a făcut, nesmintit, ca să se poată cocoloși afacerea și să întărească nelegiuita alegere.

Având acum declarația dlui protopretor Beke din congregația dela 30 Martie, și adevărul scos la lumină, deși în foarte palidă lumină, de cercetare și comunicat și congregației din urmă, întreb eu pe dl Beke, cel mai înalt funcționar administrativ al unui cerc, reprezentantul guvernului și al statului în acel cerc:

Cine a mințit? D-ta în plinul congregației la 30 Martie, ori comisă ce-a făcut cercetarea?

Răspunde dle Beke, *cine a mințit?*

Un „administrat“.

Odor de veduioară.

Intr'un sat din comitatul Aradului s'a întâmplat de curând un lucru nostim.

Unei neveste, tinere, frumoase și cu frica lui D-zeu, i-a murit bărbatul cu care trăise doar' abia un an, bun și fericit. Și a rămas creștina veduivă, o veduioară ca mari rari, ce și după moarte își iubea bărbatul pierdut, și mult plângea după el și mult ar fi făcut să știe că-i e bine și acolo unde e, precum bine i-a fost până sănătoasă era, cu eal.

Niște țigane cărturărese dau des raita pe la casa veduioarei, să-i mai cetească în palmă, să-i mai spună de noroc, s'o mai mângăie c'o vorbă donă, cu ce-or ști ele. Intr'o zi țigana nici mai mult nici mai puțin, îi spune veduvei obidite, că i-se arată aci de pe as de roșu și de pe filcău de moc, și de pe celelalte toate cum s'au dau, că dragului ei bărbătel reposat, rău îi merge pe cealaltă lume, că rabdă mult și că noaptea sufletul lui mereu zboară eară la casa lui și în oadaa dinainte el vine și caută și culege și mănăcă ce poate.

A plâns veduioara de jalca sufletului bărbatului seu, și s'a pus de-aci încolo și seară de seară așeza pe masă în casa dinainte câte ceva bun de mâncare, ba dela o vreme și bani punea lângă blid, că tot ar fi făcut și tot ar fi dat, numai să știe că-i e bine și de ajutor iubitelui reposat. Și dimineața afla blidul gol, lins nu altfel, și și paraluțele duse de duh.

Cum, cum nu, vestea despre asta a ajuns la urechile cumnatului înduratei veduve, ear' acesta, om ce fusese și soldat, mai smuls un pic, care nu prea vrea să creadă în boscoane, își pune în gând să stece odată la pândă în casa cu pricina să vadă și el de i-s'o arăta duhul călător de pe ceea lume pe lumea noastră. Și s'a tupilat într'un colț al casei. N'a trecut atâta vreme câtă e trebuitoare ca duhurile să înceapă a umbra, adevăc la mez de noapte, că bagseamă duhului nostru îi era foame și mai de vreme. Abia a înoptat cum s'au cade, și eacă duhul întră pe fereastră, negru ca duhurile, și îmbrăcat ca duhurile cerșetoare, așa mai sărăcăcios, zdrănoș chiar, și mi-s'au pune și îmbracă și îmbracă, de vorba ăluia, par'că să băteau lupii la gură la el! Pe

urmă adună ce mai rămasă, că buna lui nevastă pusese mult de nici nu a putut mânca tot, și dă să pună în straiță, că bată-l noroc duh, avea și straiță, dar' când se plece, cumnatu-seu hai din unghet și apucă-l pe cioroiu de gât, și dă-i și scutură-l și leagă-l, frate, bot, și ținem-l așa duh cum era, legat de stălpul căsii până dimineața, ear' dimineața dă-l pe mâna primarului să-l pue puțin la răcoare pe feciorul cetitoarei din cărți, pentru înșelăciune.

Ce-o fi simțit inima bietei veduioare când a văzut pe cine i-s'a risipit ca curățenia simțimintelor sale și bunătatea inimii prea ușor crezătoare?..

Învitare de abonament.

Cu 1 Iulie st. v. invităm pe toți amicii și spriginitorii singurei foi române în acest mare comitat românesc, la nou abonament pe jumătatea a doua a anului de față, la

„Revista Orăștiei“.

Domnilor abonați cari ne restaează cu prețul pe jumătatea întâie, li s'au va opri foaia după numărul 28.

NOUTĂȚI

Administratorii fondului pentru monumentul lui A. Iancu, sunt urmăriți deja de poliție. Dl Ioan Moța, colaborator la foaia noastră, a fost în 10 Iulie n. ascultat două ore întregi la căpitanul de poliție din Orăștie, «la ordin mai înalt», în cauza asta. A spus în fir cronicologic întreagă istoria fondului și a administrării lui până la plecarea d-sale din Sibiu în 1895, când a rămas întreg dlui Tit Liviu Albin și de când apoi nu mai are nici o știre și nici o legătură cu administrarea acestui fond. Depunerile i-au fost cuprinse la protocol. Ceca ce s'au cere e, *s'au de seamă despre fond*, fiind aceasta o colecție publică.

Târgul la Orăștie e earăși oprit din pricina boalei de gură și de unghii ce a izbucnit și în aceste părți între vite. De Joi nu mai pot intra în oraș cu vite cornute nici cu porci. Cu caii însă s'au poate.

Principele Ferdinand a fost dus cu tren anume, la sfârșitul săptămânii trecute, la Sinaia și așezat în castelul numit «Foisor». În țară mare bucurie că sănătatea principelui s'a îndreptat cât i-a iertat să facă această călătorie. Cupeul în care a mers era așa întocmit, că nu s'au auzea în el nimic din șgomotul trenului, și trenul mergea încet de tot. Regele și Regina, căci și M. Lor s'au află la Sinaia, cercează zilnic pe principe, ear' dinsul arată multă bucurie că a fost adus aici, unde crede că aerul sănătos și bun, o să-i ajute mult înaintării spre bine cu sănătatea.

Cununie. Dl Corneliu Demeter, farmacist în Budapesta, își s'arbează mâne, Duminecă în 6/18 Iulie a. c., cununia cu d-șoara *Veturia Vlad*, fiica dlui Nicolau Vlad, farmacist în Orăștie. Sincere felicitări!

„Concordia“ face filiale. Prăvălia mare din Sibiu, „Concordia“, care și-a pus de țintă a ființei sale spriginirea străduințelor de îmbrățișare a negoțului de cătră Români, ca să ajungem cu încetul a avea negoț românesc în *ținuturile românești*, — începe să deschidă prăvălii filiale și prin alte orașe. A hotărât deja așezarea uneia în Făgăraș, care se va deschide în toamnă. Chemarea prăvăliei în acele părți e frumoasă și mare, având în vedere că în întreg Făgărașul nu e azi nici o prăvălie românească! Dec D-zeu ca la bine s'au ducă întreprinderea.

Tot la Cluj! O foaie din Cluj aduce știrea, că în curând *Comanda corpului 12 de armată va fi strămutată și ea dela Sibiu la Cluj!* Nu-s'au doar' nici 10 ani de când i-au luat Sibiuului și Direcția postelor și telegrafelor pentru Ardeal, Curtea cu jurați, etc. și le-au strămutat la Cluj, acum și Comanda de Corp, ba până și la casa de nebuni să gândească o ducă! Auzindu-le toate acestea, vrând nevrând să zimbești amar, v'zând la acești oameni atâta lăcomie, flămânzenie, pismă, că de-ar putea ar lua doar' și soarele de pe cer și stelele de de-asupra orașelor și satelor locuite de nemaghiari, și apa din isvoarele lor!

În România eștan n'or fi manevre! Asta are de gând guvernul român s'o facă. La gândul acesta l'a împins faptul că în multe părți ale țării au bătuit și mai bătue boale lipicioase, ca friguri tifoide, etc., și că apele

au făcut mari pagube, cât ar fi păcat a mai călca țarinile și cu manevre mari.

Petrecere de vară arangează tinerimea studiosă din *Cetea și jur* în 25 a l. c. st. n. din incidentul sfințirii școlii. Venitul curat e destinat pentru școală.

Închierarea festivă a anului școlastic 1896/7 la gimasiul din Brad s'a făcut la 26 Iunie v. 1807. S'au declamat în limba română maghiară și germană, și corul a intonat mai multe cântări. S'au distribuit 20 premii elevilor eminenți, premii constătătoare din opuri literare și bani. S'au cetit clasificățiunile. Present a fost public numărul din Brad și jur. Anul școlastic 1897/8. s'au începe la 1 Sept. v. 1897. În anul 1896/7 în cele 4 clase gim. au fost înscriși 124 elevi.

Jertfă a setei de știință. O veste mișcătoare aduc foile din Țară. Tinărul doctor Dimitrie Asador făcea, în institutul de bacteriologie de sub conducerea d-lui Dr. Babeș din București, felurite probe științifice cu culturi de boale lipicioase asupra animalelor. Proba tocmai efectele injectării (altorii) cu materie de turbare. Altoia iepuri și-i observa apoi ce s'au întâmplă cu ei, etc. El însuși s'a pus sub toată paza, prin felurite mijloace de știință, ca de el s'au să prindă boala. Dar' în cușca în care erau iepurii pe cari îi proba, fusesse mai înainte, s'au vede, alte animale, ce fusesse bolnăvite de „morvă“, o boală teribilă de care nu este scăpare în nici un chip. Și tinărul contra lipirii de el a acestei boale ce ar fi rămas pe lemnul cuștei, nu s'a îngădit. Cușca nu fusese curățită de-ajuns de rămășițele morvei, și bietul om a fost atacat de ea! A doua zi, la 22 Iunie n. s'a simțit rău, apoi s'a îmbolnăvit de tot, dar' încă bolnav, având să facă cel din urmă examen ce se-i incunune străduințele lui în știință, s'a supus examenului și l'a trecut „*magna cum laude*“, cu cea mai mare laudă, ear' în ziua următoare boala a izbucnit de tot; medicii l-au dus în spital spre a nu-și bolnăvi și mama săracă cu 5 frați și surori mai mici, și Lunia trecută a încetat din viață după grele suferințe!

Regina Siamului. Regele Siamului (Indiile-de-jos), Ciulalongorn, face tocmai călătorii prin Europa și lumea vorbește mult despre el, că-i raritate să vezi și să auzi de un astfel de «rege», din fericitele țeri pe jumătate sălbatice. Multe s'au scris despre el; foile i-au dat fotografia și i-au descris toți pașii pe la curțile europene, până și aceea că tare i-a plăcut papricașul unguresc și țiganii dela noi, pentru-că cântă din laute bine. Cea mai nouă noutate e, că cine e «regina»? Ciulalongorn are mai multe neveste, dar' dintre toate «regină» numai una poate fi, și anume una ce s'au fie din neam tot regesc, din familia domnitoare. Cum n'a aflat pe alta, el a luat în căsătorie, ca se o facă «regină» pe sora sa Savang Wadhanna, dela care are doi copii. Tatăl lor avea și el mai multe neveste, și cu una l'a avut pe el, pe Ciulalongorn, regele, cu alta pe ea, Wadhanna, regina.

Calea ferată pe la Turnu-Roșu, care s'au lege România cu Ardealul prin acest punct, dând pe aci cea mai scurtă cale aproape în linie oabă, dela Viena peste Budapesta la București și de aci la mare spre Constantinopol, — e și din partea României în ajun de punere în lucrare. În 27 Iunie v. a fost licitația asupra întreprinderii. S'a împărțit linia în mai multe bucăți și așa dată, bucată de bucată, în întreprindere, ca cu atât mai iute s'au se poată sfinți. Lucrările, având să tac locuri foarte grele, vor costa 11 milioane lei! Între cei-ce au concurat la întreprindere s'au află ingineri români ca Jarca, Cantacuzino, Socolescu.

Ghiață scumpă. În Italia căldurile au ajuns la o înălțime îngrozitoare: până la 40 grade (unde ferbe apal), adevăc de 2 ori așa cald ca la noi când e nădușitor de cald. Din pricina asta dela 10 ore înainte de amiază până pe la 3 după amiază, curagiu ori mare lipsă trebuie să aibă cine ese din casă afară! Ear' în casă încearcă bieții oameni să se recoarească cu ce-a da D-zeu mai rece. Ear' mai rece este ghiața. Ghiața însă într'o așa toponenie de căldură, e al naibii de greu de păstrat. Din pricina asta ea a și ajuns acolo la o scumpete de mirare: câte 3 fl. maja!

Oficer român în armata austriacă. M. S. Impăratul a dat voe unui oficer din armata română, dlui locotenent Demetriu Harhaus, să-și poată urma studiile sale militare și în armata Impărației noastre. E împărțit la Regimentul de intantarie 76 din Șoproș, lângă colonelul Henrich Ruprecht, în societatea căruia va lua parte la manevrele de regiment din giurul Șoproșului, apoi mai departe la manevrele mari la cari va intra regimentul mai încolo.

Îndreptare. În numele publicate în Nr. 24 al foii noastre s'au strecurat, precum ușor s'au poate întâmpla când e vorbă de nume, oarecari greșeli mici de tipar. La lista din Brad cu contribuiri pentru fondul de teatru, e a se ceti Nic. Obedău în loc de Obedan; Const. Costin în loc de Costia; Iosif Costea în loc de Costeș. Le îndreptăm prin aceasta.

AMICIȚIE — DISTRAȚIE

„*Gențianei*“... Da, eu cred că e așa; dacă A-na nu era, s'au te știe mângăia, ori de tristă că muriai, ori că te călugăraai... Dară, uite, dac'ar fi, eu mai bine te-aș dori, stea pe ceruri aruncată, în bogat senin scaldată, miriadele de stele, s'au te-ascundă printre ele, s'au poți lumea 'ncungiura, unde-ți zice inima, din hotară în hotară, și din colț în colț de țară, pe cei dragi să-i cercetezi, nevăzută tu se-i vezi... eu? un astru iubitor, după-ține călător... „*copii*“...

Cu creion și aur... Mii de mulțumite pentru gin-gașa surprindere. Ți-am găsit și subscrierea frumosului cuvânt, isteț ascuns între firele de iarbă. Par'că stau înainte cu un dragălaș »Vexir-Bild.«

Zoti-Loti.. Nu prea au drept nyamurile! Adica de, că sunteți «glumete», o fi, dovadă însăși scrisoarea, dar' că și istețe, dovadă tot ea că... fugiți încolo! Ziceți că sunteți din G...-s'ar-da, (asta o cred!) dar' n'ați spus postăriței să nu-și apese așa tare pecetu pe scrisoarea d-voastră ca să ve „traducă“ că nu sunteți de unde spuneți!.. Ați scriat fain, de pot fi făloase cu mniavoastă nyamurile, mai ales de-ați că-dea și la v'rstă în zona celor cărora s'au recomandă se cetească pe Robinson și Til-buh-oglină... Dar' cred că nu ve supără acest răspuns; de cumva în-șe da, apoi — jaf în... lăcuste! *Fără ochelari*...

FEL DE FEL

Arbor plângător. În împărăția plântelor și arborilor, care după cum spun înv'țații, cuprinde în sine 120 de mii neamuri de plântă, pote că cel mai interesant e așa numitul arbor plângător. S'au poate că ceva zină închisă în el își plânge iubirea înșelată, sau că e blăstemat de ursită. Fapt e însă, că acest arbor din neamul laurilor, în toată viciața sa plânge. Prin nenumărați pori (găurile nevăzute în pielea ființelor vii și a frunzelor plântelor) de pe marginea frunzelor lui, îi curg lacrimile curate, cari ziua la căldura soarelui pier, ear' noaptea atâna s'au adună pe frunze, în cât îi pleacă crengile la pământ... S'au află acest fel de arbori pe insulele canarice, și are însușirea naturală de plânge, plânge într'una. Une-ori aceste lacrimi curate curg cu atâta belșug, în cât fac la trunchiul arborelui o baltă, pe care locuitorii o beau ca o beutură deosebită și plăcută.

Doi mincinoși:

— La noi a fost așa de frig astă iarnă în cât îngheta flacăra în sobă, de o tăiam cu barda.

— N'a fost cum a fost vara trecută căldura la noi: era așa de cald în cât a trebuit să îndopăm găinile cu bucățele de ghiață, căci astfel făceau ouăle răscopate.

POSTA REDACȚIEI.

Dlul I. Petric, protopop Brașov, în Febr. ați solvit pe anul întreg. Cei trimiși acum vi s'au socot pentru 1/2 din anul viitor.

Dlul A. Danciu în Bucium. Același răspuns.

Dlul E. B. în Zl. Nu-ți pot promite mult. Ceea ce mi-a sta însă în putință, o s'au fac. Pe-aci sunt cam stoarse toate „casetele private“ de alții cari v'au întrecut.

Pentru

„Reuniunea femeilor române“ din comit. Hunedoarei.

(Urmare).

Din **Sibiu** d-ra *Elena Petrașcu* (lista 156) a adunat dela: Elena Petrașcu 10 fl., Excelența Sa Metropolitan Miron Romanul 5 fl., Iulius Schaeffer 5 fl., Dr. Octavian Russu 3 fl., A. Lebu 3 fl., Dr. C. Diaconovich, I. Russu, Sabina Brote câte 2 fl., Maria Cioban 1 fl. 20 cr., N. N., N. Criste, C. Boiu, Corneliu Aiser, Popescu, Letiția Bologna, Dr. Amos Frâncu, Elena Lucuția, Constanța Balint, I. Petrașcu, Nic. Togan, A. Henzel câte 1 fl., la oaltă 45 fl. 20 cr.

Din **Kövár-Remete** pe lista Nr. 166 prin d-na *Maria v. Rákoczy* s'au adunat dela: Maria v. Rákoczy 2 fl., Maria Marcu 1 fl., Ileana Stan m. Hanzuloviciu 1 fl., Ana Bilțiu 1 fl., și Maria Barbul 1 fl. La oaltă 6 fl.

Din **Terestopol** pe lista Nr. 149 s'au colectat prin dl *Gavrilă Trif*, prof. de preparandie dela: Grăvilă Trif 3 fl., Aurelia

Din **Hațeg** pe lista Nr. 100 a colectat D-na *Maria Bontescu* dela: Maria Bontescu 1 fl., Niculau Nestor, vicar gr.-cat. 3 fl., Maria Stelariu 1 fl., Gusta Savu 1 fl., Sofia Peovits 1 fl., Silvia Tulvan 1 fl., Maria Costa 1 fl., Susana Tocaci 1 fl., Susana Roman 1 fl., Fira Făgăraș 1 fl., Iulia Lenkes 1 fl., Susana Munteanu 50 cr., Helena Pop 50 cr., Susana

Vladone 1 fl., Mărioara Péter 50 cr., Maria Berzan 1 fl., Lucreția Munteanu 50 cr., Catinca Todose 1 fl., Mina Dobo 1 fl., Netti Todose 50 cr., Mărioara Eliu m. Munteanu 1 fl., Sebastian Negru 1 fl., Laolaltă 21 fl. 50 cr.

Reuniunea română de cântări din Hațeg d-n venit balului a dat 27 fl.

Pe lista Nr. 131 a contribuit D-na Anastasia Orbonașiu din Orăștie 2 fl.

Din **Dobra și jur** pe lista Nr. 108 a colectat D-na Maria A. Păcurariu, protopopeasă dela: Petru Sinca, preot în Batiz 1 fl., George Popoviciu, preot în Leșnic 1 fl., I. Cîntea, preot Almașul-sup. 50 cr., S. Olariu, preot în Branicica, D. Nistor, preot în Glodgilești, Gerasim Olariu, preot în Bacea, I. Budoiu, preot în Câmpuri și Popa Pavel preot în Gialacuta câte 25 cr., P. Stefu, preot în Micanești 20 cr., Al. Tămaș paroch în Vortia 30 cr., I. Orbonaș propriet. în Ilia Mur. 10 cr., I. Olariu, preot în Gurasada 10 cr., Toma Tămaș, preot în Visca 20 cr., Maria A. Păcurariu, Ilia m. 1 fl., Avram P. Păcurariu, protop. Ilia m. 1 fl. Laolaltă 6 fl. 65 cr.

Venitul curat al convenirei sociale dela 27 Aprilie n. c. arangiată în favorul Reuniunii în Dobra, — prin D-na Regina Dragomir 37 fl. 62 cr.

Din Sibiu pe lista Nr. 56 a colectat D-na Maria Cosma n. Roman 23 fl. lista însă nu ni-s'a trimis, deci se va publica cu cele ce vor mai urma.

Astfel până la datul de mai jos au intrat **710 fl. 68 cr.** care sumă s'a depus la însoțirea »Hunedoara«.

Deva, 22 Maiu 1897

Pentru Reuniunea Femeilor Române din comitatul Hunedoarei:

Elena Pop Hossu-Longin,
presidentă.

Concurs.

Dela «Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român» cu începutul anului școlar 1897/8 sunt de conferit următoarele stipendii:

I. Un stipendiu de 60 fl. pe an din fundațiunea „Marinovică” pentru studenții români de gimnasiu ori școală reală de aceeaș categorie.

II. Un stipendiu de 40 fl. pe an din fundațiunea „Radu M. Riurean” pentru studenți români de gimnasiu ori școală reală.

III. Un stipendiu de 40 fl. pe an din fundațiunea „Dr. Ioan Moga și soția Ann n. Bologa” pentru eleve «cari frecventează vre-o școală de fete cu caracter național românesc, respective confesional românesc, în prima linie școala civilă de fete a Asociațiunii și școala elementară a Reuniunii femeilor române din Sibiu».

Cererile pentru aceste stipendii au să se înainteze Comitetului Asociațiunii în Sibiu (Strada Morii 8) până la 15 August a. c. st. n., provăzute cu următoarele documente: Ad I, II și III:

a) Atestat de botez;
b) Testimoniu școlar de pe semestrul din urmă al anului școlar 1896/7;
c) Atestat de paupertate, eventual de orfan, dacă petentul este orfan.

Ad III special: Concurențele, cari vor documenta, că sînt descendente din familia fericitului fondator Dr. Ioan Moga sau a soției sale Anna n. Bologa, vor fi preferite *ceteris paribus* la coreferirea stipendiului.

Cererile intrate după termin nu se vor considera.

Sibiu, din ședința comitetului Asociațiunii transilvane ținută la 12 Iulie 1897.

Șulufiu. Dr. V. Bologa,
secr. II.

Mulțămită publică.

Pentru edificarea noiei biserici dela noi au binevoit a ne colecta bani următorii d-ni: Dl Sebastian Negru, oficiant la judecătoria din Hațeg cu lista nr. 176 dela 74 contribuente 50 fl.

Dl Victor Tordășan, esactor consistorial în Sibiu cu lista nr. 267 dela 32 contribuente 18 fl. 22 cr.

Dl George Pașca, preot în Curteisul-mic cu lista nr. 523 dela 10 contribuente 2 fl. 01 cr.

Dl preot Andronic Mageriu din Ohaba-Forgaci cu lista nr. 1301 dela 44 contribuente 4 fl. 63 cr.

Dl preot Dimitrie Săcărea și dl inv. N. Săcărea din Tălmăcel cu lista nr. 804 dela 64 contribuente 11 fl. 13 cr.

Dl preot Paul Iancu din Obad cu lista nr. 1132 dela 8 contribuente 3 fl. 20 cr.

Dl preot Ioan Ciocășiu din Cărbunariu cu lista nr. 520 dela 17 contribuente 2 fl.

Dl paroch Ioan Sigmirian din Caila cu lista nr. 456 dela creștinii de aci, bucate prefăcute în bani 8 fl. 45 cr.

Dl paroch primar din Chitighaz cu lista nr. 1376 bani adunați în biserică 3 fl. 22 cr.

Cin Maciova am primit cu lista nr. 850 dela 11 contribuente și dela biserica de acolo 4 fl. (Dl colectant nedescitabil).

Dl preot Georgiu Olariu din Stăna cu lista nr. 370 dela 21 contribuente 1 fl. 70 cr.

Dl preot Iosif Suci cu lista nr. 178 suma de 1 fl.

Dl episcop Ioan Suroiu din Var cu lista nr. 826 dela 5 contribuente 2 fl. 80 cr.

Dl preot I Bonea din Fofeldea cu lista nr. 401 dela 18 contribuente 2 fl. 60 cr.

Dl preot Ioan Irimie din Mesteacă cu lista nr. 245 dela 17 contribuente 6 fl. 33 cr.

Onoratul institut «Oravițana» din Oravița cu lista nr. 1798 ne-au trimis suma 5 fl.

Dl notar Candin Cristea din Bozeș ne-au trimis cu lista nr. 44 suma 1 fl.

Preavrednicii domni colectanți și marini-moșii contribuente, primească pentru jertfa făcută cea mai sinceră mulțumită.

Din cauza numărului considerabil al preinbiților contribuente, nu s'au publicat numele fiecăruia cu suma dăruită deocamdată, de oare-ce ar răpi foarte mult spaț al jurnalelor, ear' la inserate ne-ar costa foarte mult. Ci aceasta se va efectui după reînăpăierea tuturor listelor — cari se vor păstra pentru totdeauna la arhivul bisericeii — tipărindu-se în broșură separată, în ordinul nrului listelor, toți d-nii colectanți și cotribuente cu sumele dăruite de singuratici, precum sînt semnați în liste.

Câmpuri-Surduc, la 10 Iunie n. 1897.

La însărcinarea comunei bisericești:

Ioan Budoiu, Longin Popa,
preot. notar.

Convocare.

Adunarea generală ordinară a despărțământului V. Seliște al „Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român” se va ținea în anul acesta Duminecă în 8 Aug. st. n. la 10 ore a. m. în biserica gr-or. din Tilișca cu următorul

Program:

1. Deschiderea adunării de către președintele despărțământului.

2. Apelul nominal.

3. Raportul comitetului și al casarului dimpreună cu propunerile și proiectul de budget pe anul viitor.

4. Alegerea unei comisiuni pentru cenzurarea obiectelor de sub 3.

5. «Despre morburile inficioase cu deosebită considerare la tuberculosă» de Dr. N. Calefariu.

6. Raportul comisiunii de sub 4.

7. Alegerea alor 2 reprezentanți pentru adunarea generală a Asociațiunii din ăstan.

8. Propuneri eventuale.

9. Alegerea noului comitet pe un alt period de 3 ani.

La această adunare pe lângă onorații membrii ai Asociațiunii de pe teritoriul despărțământului, sînt invitați toți Români doritori de înaintarea «Asociațiunii transilvane» și în genere de progresul poporului nostru.

Din ședința comitetului despărțământului, ținută în Seliște, la 14 Iunie 1897.

Dr. Liviu de Lemény, Dumitru Banciu,
director. actuar.

Pentru redacție responsabil: Ioachim Muntean.

CALINDARUL SEPTĂMĂNEI

Zilele	Calendarul vechiu	Calendarul nou
Dumin. a 5-a d. Rusalii, c. 8, gl. 4, v. 5.		
Dum.	6 C. Sisoe	18 Frideric
Luni	7 C. Toma	19 Aurelia
Marți	8 M. Procopie	20 Pr. Ilie
Merc.	9 M. Pancrat.	21 Proxedis
Joi	10 SS. 45 Mart.	22 Mar. Magd.
Vineri	11 M. Efreim	23 Apolinarie
Sâmb.	12 Proclu, Ilar.	24 Cristina

LOTERIE

Tragerea din 7 Iulie st. n.					
Sibiu:	8	44	86	48	82
Tragerea din 10 Iulie st. n.					
Timișoara:	42	39	81	33	52
Tragerea din 3 Iulie st. n.					
Budapesta:	64	26	38	72	48
Tragerea din 14 Iulie st. n.					
Brünn	10	48	60	8	78

Învățacei

și

calfă de prăvălie!

Doi învățacei pentru oroitorie și o calfă de prăvălie se primesc numai decât în prăvălia subscrisului.

Calfa se se priceapă la «Confecțiune de domni» și se cunoască limbile de lipsă la noi.

(229) 3—

Simion Corvin și Fiu.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII IN ORĂȘTIE

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000. (196) 10—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5¹/₂, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
- 5) arîndează și exarîndează realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

La institut se mai află 500 acții proprii, puse în vindere conform Prospectului staverit de Direcțiunea institutului sub Nr. 68 1897.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biuroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, în Iunie 1897.

Direcțiunea.

„FAGEȚANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII SOCIETATE PE ACȚIUNI

în Facset (Banat)

acoardă după depuneri spre fructificare de ori-ce sumă

6% interese

la an, solvind institutul contribuțiunea după interesele capitalizate și ridicate.

Depuneri și ridicări se pot efectui și prin postă.

(184) 10—12

Direcțiunea.